

لطف الله مجد Lotfollah Majd

هجده قطعه برای تار و سه تار
آوانگاری علا ایجادی، امید امیری
ویرایش هوشنگ ظریف،
محمد رضا گرگینزاده

18 Pieces for Tar & Setar
Transcribed: Ala Ijadi - Omid Amiri
Edited & Revised:
Houshang Zarif - M.R.Gorginzadeh

بیت

فهرست

صفحه	کوک ساز	شماره و نام آهنگ	صفحه	کوک ساز	شماره و نام آهنگ
۳۲		۱۰. چهار مضراب بیداد	۸		۱. پیش درآمد شور
۳۴		۱۱. چهار مضراب همایون (چپ کوک)	۱۰		۲. چهار مضراب شور
۳۶		۱۲. پیش درآمد همایون	۱۲		۳. چهار مضراب شور
۳۸		۱۳. چهار مضراب همایون	۱۵		۴. چهار مضراب ابوعطا
۴۱		۱۴. ضربی چهارگاه	۱۸		۵. پیش درآمد ابوعطا
۴۴		۱۵. چهار مضراب چهارگاه	۲۰		۶. پیش درآمد بیات ترک
۴۸		۱۶. ضربی سه گاه	۲۱		۷. چهار مضراب بیات ترک
۵۱		۱۷. چهار مضراب سه گاه	۲۴		۸. چهار مضراب اصفهان
۵۴		۱۸. سه گاه یتیم	۲۹		۹. ضربی شوشتری

پیش در آمد شور

♩ = 84

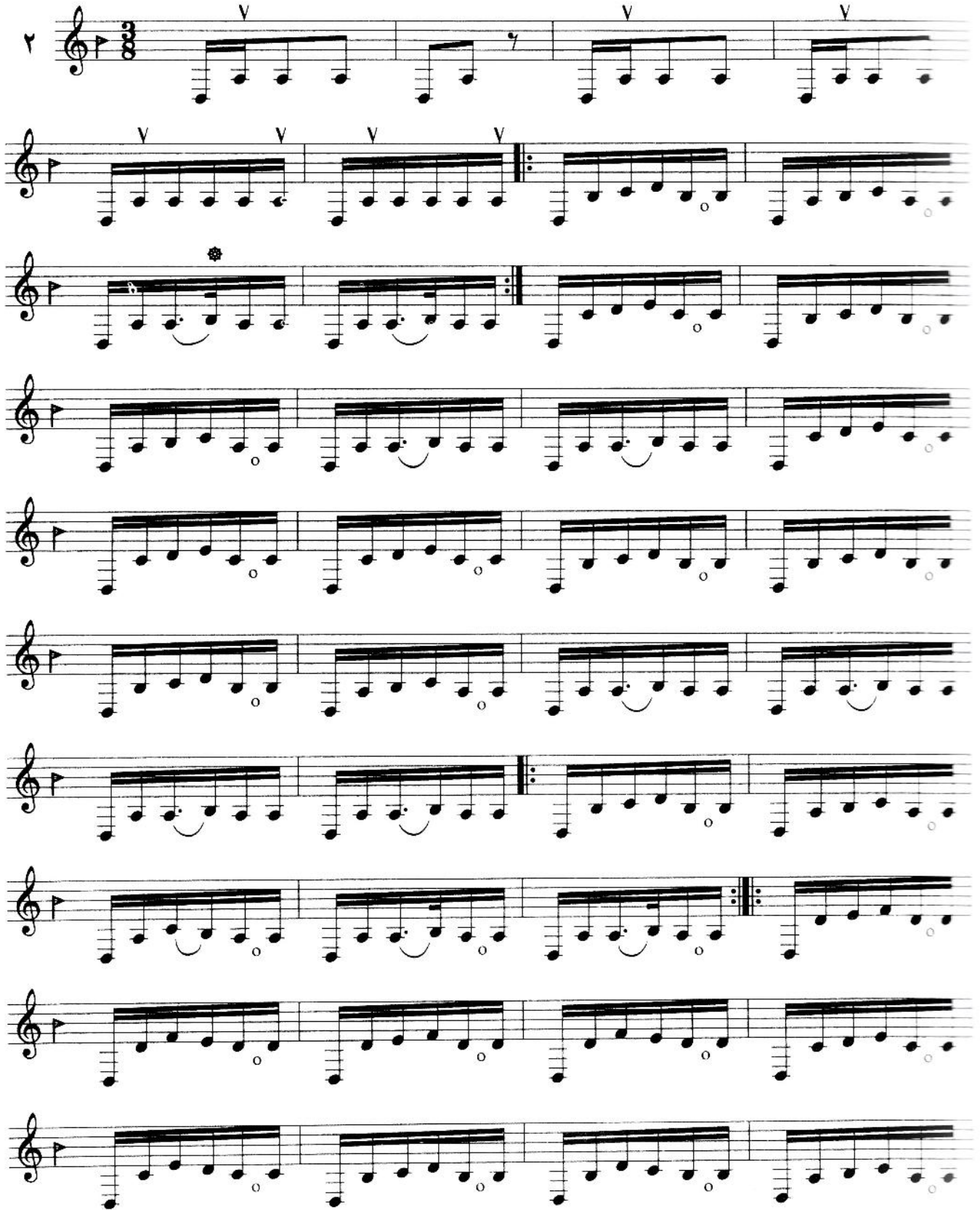
The musical score consists of ten staves of music in treble clef, 2/4 time. The tempo is marked as ♩ = 84. The score includes various musical notations such as trills (T), accents (^), and vibrato (vib.). The music is written in a style typical of traditional Persian music, with a focus on melodic lines and rhythmic patterns. The notation includes eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings.

چهار مضراب شور

• نت را به دلخواه با زینت سل هم می توان نواخت.

چهار مضراب شور

• نت را به دلخواه با زینت سل هم می توان نواخت.

The image displays a musical score for a piece in 2/4 time, consisting of 11 staves. The notation is primarily eighth and sixteenth notes, often beamed together. The score includes several first and second endings, marked with '1.' and '2.' respectively. Performance instructions such as 'vib.' (vibrato) and 'rit.' (ritardando) are present. The piece concludes with a double bar line and a repeat sign.

لطف الله مجد

لطف‌الله مجد به سال ۱۲۹۶ در شهر ساری به دنیا آمد. پدرش میرزا شفیع علی‌آبادی از ملکداران مازندران بود و کشاورزی می‌کرد. لطف‌الله تحصیلات ابتدایی خود را در ساری و تهران (مدرسه تربیت) و تحصیلات متوسطه را در گرگان و ساری به پایان رسانید و سپس در ادارات مختلفی چون شرکت کامپکس - که ساختمان راه‌آهن سراسری را به عهده داشت - و اداره راه‌آهن و وزارت دارایی و اقتصاد کار کرد تا سرانجام از وزارت اقتصاد بازنشسته گردید.

او از کودکی به موسیقی دل بست و علیرغم مخالفت‌های خانواده‌اش به آن پرداخت. از حدود ۱۰ الی ۱۲ سالگی به طور جدی شروع به کار کرد. او فردی خود ساخته بود و معلم نداشت و با گویبرداری از دوستان و صفحه‌های گرامافون کار خود را به پیش می‌برد، به طوری که پس از چند سالی نوازنده‌ی خوبی شد. پس از اتمام تحصیلات و آمدن به تهران به تدریج بر شهرت او افزوده گشت. در اوائل سال ۱۳۲۳ همکاری خود را با رادیو آغاز کرد. از ابتدای تأسیس انجمن موسیقی ملی با آن همکاری داشت و از نوازندگان با ارزش آنجا بود (به صورت تکنواز) و در همین جا بود که بر اثر معاشرت و مصاحبت با هنرمندان دیگر از جمله شادروان خالقی و مبابا، بر معلومات و اطلاعات فنی او بسیار افزوده گشت و نوازندگی او به سطحی بی‌همتا رسید.

لطف‌الله مجد با نگاهی به سبک عبدالحسین شهنازی خود موجد سبکی جدید و مخصوص شد که بعدها پایه‌ی در تارنوازی نوین ایران شد و توسط بزرگانی چون جلیل شهناز و فرهنگ شریف به اوج خود رسید.

استاد مجد علاوه بر قطعات ضربی و چهارمضرب‌های بدیع و گوناگون تصنیف‌های متعددی هم ساخته که مشهورترین آنها در سه‌گاه به نام «سوز هجران» و دیگری در همایون است که با صدای بنان اجرا شده است. او از همکاران و تکنوازهای با ارزش برنامه‌ی گلها نیز بود و با هنرمندانی چون حسین تهرانی، خالدی، ورزنده، تجویدی، یاحقی و دیگران برنامه‌های زیادی اجرا کرده است.

شادروان لطف‌الله مجد هنرمند بی‌همتا و صاحب سبک در موسیقی ایران پس از عمری خدمت به موسیقی در سال ۱۳۵۷ بر اثر سکته قلبی در تهران دارفانی را وداع گفت.